

Въ петъкъ наша баба стара
 тръгна рано за пазара.
 Взе кесия съсъ парички,
 та дано зарадва всички.
 Въ кѣщи чакатъ малчугани
 за подарници отбрани.
 — Стара съмъ и днесъ е жежко,
 но сърдце ми е младежко, —
 рече баба и отсѣче
 и забърза отдалече.
 Ще погледамъ ще умувамъ,
 а пъкъ после ще купувамъ —
 си помисли баба стара
 и загледа изъ пазара.
 — Гледай, рокличка за Надка,
 тя е внучката ми сладка.
 Тъкмо отъ червена прежда
 искахъ рокля за Надежда. —
 И попипва тя паритѣ,
 що въвъ пазвата сж скрити.
 Съ тѣхъ да купи всичко може,
 но кжде ли да го сложи;
 въ залисията горката
 тя забравила торбата,
 като тръгнала отъ кѣщи,
 а не иска да се връща.
 Стара е. Пъкъ е и жежко;
 мина времето младежко!
 — Дай бонбони тукъ за Руска,
 тя обича да ги хруска, —
 взе бонбонитѣ въ рѣцетѣ
 и паричкитѣ начете.
 — Ето питка за Добринка,
 тази хубава картинка,
 тя е още много малка,
 но ѝ трѣбва и писалка.
 А за Пенче и Невѣнче
 искамъ по едничко менче,
 та водица да наливатъ
 и градинка да поливатъ. . .
 Пъкъ за Дражко, мойто внуче,
 хе тамъ — гуменото куче,
 и онази пѣстра хлопка,
 и червеничката топка,

че когато ме подири,
 съ тази свирка да си свири.
 Той ми е момче едничко,
 но за баба той е всичко,
 че е уменъ и хитрува,
 за момчета десетъ струва. —
 Заболѣха я нозетѣ,
 заоглежда си рѣцетѣ,
 и помисли да се връща,
 че нали е пуста кѣща
 съ тѣзи наши малчугани,
 пакостъ нѣщо да не стане.
 Ала баба я не бива,
 та се тукъ-таме отбива
 да си малко отпочине
 и да види кой ще мине.
 Въ кѣщи сѣда уморена,
 заразправя нажалена:
 — Лошъ човѣкъ ли ме присрещна,
 или пъкъ съмъ нѣщо грѣшна,
 или нѣкакъ позадрѣмахъ,
 но стана беда голѣма:
 гледамъ, гледамъ си рѣцетѣ,
 нѣма пълнитѣ пакети. —
 И раздаде на децата
 по единъ бонбонъ въ рѣжката.
 Тя наоколо поглежда
 и предъ внуци занарежда,
 какъ харесала за всички,
 какъ е имала парички,
 но нали е доста стара,
 се загубила въ пазара.
 А не каза на децата,
 че харесала нѣщата,
 но забравила паритѣ
 тукъ въвъ пазвата си скрити.
 Наша баба тѣй си знае
 и затуй съвсемъ нехае,
 че се вижда на децата
 туй шо слагатъ въвъ устата,
 а пъкъ дрехи и играчки,
 туй излишни сж закачки,
 трѣбва да се наядатъ
 и голѣми да растатъ.